

κραταιοὶ βασιλεῖς ἔ αυτοκράτορες τῶν κραταιοτάτων ἐθνῶν τῆς Ἀσίας. "Οτε ὁμως ἐπὶ τῆς ἱεραρχίας τοῦ Γρηγορίου Θ'. ἔ Ἰννοκεντίου Δ'. ἐκυριεύθη ἀπὸ δοξομανίαν ἀπειροόριστον ἡ Παπικὴ αὐλή, ἐτόλμησε ν' ἀντιπαρῆχθῃ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς; ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος· ὅστις, φυσικὰ, ἀνεθεματίσθη. Ἰερεὺς δέ τις τῶν Παρισίων, ἐπίσημος δι' ἀστείότητα, ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα μὲ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Ἰννοκεντίου εἰς τὴν χεῖρα, καὶ εἶπε, Ἐπιτάχθη, ἀδελφοί μου, ὡς γνωρίζετε, νὰ διακηρύξω ἀφορισμὸν κατὰ τοῦ Φρειδερίκου. Τὸ αἷτιον ὁμως τῆς ἀναθεματίσεως ταύτης ἀγνωῶ. Ἄλλο δὲν ἐξεύρω, πλην ὅτι μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος τούτου καὶ τοῦ ἄλλου ἀρχιερέως τῆς Ῥώμης ὑπάρχον μεγάλα διαφοραὶ, καὶ ἀδιάλλακτόν τι μῖσος. Ὁ Θεὸς μόνον γινώσκει ποῖος ἐκ τῶν δύο πταίει. "Οθεν μὲ δλα μου τὰ δυνατὰ ἀφορίζω τὸν ἀδικοῦντα, ἀπολύω δὲ τὸν ἀδικούμενον."

ΤΙΝΙ ΤΡΟΠῳ ΠΕΪΘΟΥΣΙ Οἱ ἄλιεῖς τοὺς πολυθέους Ἐθνικοὺς; ὅτι ὑπάρχει εἰς μόνος Θεὸς, ἔ φθάνουν εἰς τὸ νὰ καθαρίσωσι τὰς ἐννοίας των καὶ νὰ τὰς καταστήσωσι πνευματικὰς; Τίτι Τρόπῳ μακρύνουν αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἀπατηλὰς ἡδονὰς τῶν αἰσθήσεων, καὶ καθαρίζεν δλα των τὰ πάθη, καὶ τοὺς καταστάνουν σοφοὺς, καὶ πλέον παρὰ σοφοὺς; Τίτι Τρόπῳ μάλιστα τοὺς πείθουν νὰ προσκυνήσωσιν ἄνθρωπον ἡμιωμένον μὲ τὸν σταυρικὸν θάνατον, καὶ μεταβάλλεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς των τὴν μοῖραν τοῦ σταυροῦ εἰς σοφίαν; Τίτι Τρόπῳ οἱ κήρυκες τοῦ Ἐσταυρωμένου πείθην τοὺς νέους αὐτῶν ὀπαδοὺς, νὰ ἀρνηθῶσι τὰ κοσμικὰ συμφέροντα, καὶ νὰ ζῶσιν εἰς ταπεινώσιν, εἰς ἐξουθέντησιν, καὶ εἰς θνητός· νὰ καταφρονῶσι πᾶν εἶδος πόνου καὶ τιμωρίας· νὰ ἀνθίστανται εἰς ὄλους τοὺς πειρασμοὺς, καὶ νὰ ἐπιμένωσι μέχρι θανάτου εἰς μίαν διδασκαλίαν, τῆς ὁποίας αἱ ἀμοιβαὶ εἶναι εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν; Τίτι Τρόπῳ λοιπὸν οἱ ἄλιεῖς τῶν ἰχθύων κατεστάθησαν ἄλιεῖς ἀνθρώπων; Τίτι Τρόπῳ εἰς διάστημα ὀλιγώτερον ἀπο πεντήκοντα ἔτη ἐνηγκαλίσθησαν τὴν νέαν ταύτην διδασκαλίαν τοσαῦτα διάφορα ἔθνη; Τίτι Τρόπῳ ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως ἔγινε δένδρον μέγα; Τίτι Τρόπῳ τὸ δένδρον τοῦτο ἐπεσκίασε τόσους τόπους;—BONNETIOS.

Η ΦΙΛΑΡΧΙΑ, ἡ φιλοκερδία, καὶ ἡ φιληδονία εἶναι τρεῖς φαρμακεραὶ πηγαί, ὅθεν ἀναβλύζεν δλαι τῶν ἀνθρώπων αἱ δυστυχίαι, ἔ τὰς ὁποίας μόνη τῆς ἰσότητος ἔ τῆς δικαιοσύνης ἡ ἀγάπη δύναται νὰ φράξῃ.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΒΙΒΛΙΑ, ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ Εἰς τὴν ΡΩΣΙΑΝ.

Τὸ 1831 ὑπῆρχαν εἰς τὴν Ῥωσίαν 40 περιοδικὰ συγγράμματα ὑπὸ τὴν λογοκρισίαν τοῦ ἐπι τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευτικῆς Γραμματείας. Ἐκ τούτων 1 ἐξεδίδετο καθημέραν, 2 ἡμέραν παρ' ἡμέραν, 9 δὲ τῆς ἐβδομάδος, 1 καθὲς πέντε ἡμέρας, 10 καθ' ἐβδομάδα, 6 δὲ τῆς μηνός, 3 κατὰ μῆνα, 2 κατὰ ἄμηνον, καὶ 6 κατὰ τρίμηνον. Ἐπὶ τὰ περιοδικὰ ταῦτα 6 ἦσαν περὶ Πολιτικῶν καὶ Φιλολογίας· 20 διόλου φιλολογικῆ· 4 περὶ Ἐμπορίου, Χειροτεχνημάτων, καὶ Ὀρυκτολογίας· 2 περὶ Γεωργικῆς· 1 Καταστατικόν· 4 περὶ Πολεμικῆς· καὶ 3 περὶ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἰατρικῆς. Ἐκτὸς τούτων ἐδημοσιεύοντο,—ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς, Ῥωσιστὶ καὶ Γερμανιστὶ· τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Πετροπόλεως, Γαλλιστὶ· αἱ Πετροπόλεως καὶ Μόσχας ἐφημερίδες, Ῥωσιστὶ καὶ Γερμανιστὶ· αἱ τῆς Γερουσίας ἐφημερίδες, καὶ διάφοροι ἐπαρχιατικαὶ ἐφημερίδες.

Τὰ βιβλία δὲ, ὅσα ἐξεδόθησαν τὸ 1831, ἦσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν 716· 592 πρωτότυπα, καὶ 124 μεταφράσεις· ἐκ τούτων 479 ἦσαν κατὰ τὴν γλῶσσαν Ῥωσικὰ· 10 Ῥωσικὰ μετ' ἄλλων διαλέκτων· 97 Γερμανικὰ· 40 Πολωνικὰ· 33 Γαλλικὰ· 25 Ἰταλικὰ, Ἑσθονικὰ, καὶ Φινικὰ· 23 Λατικὰ· 2 Ἑλληνικὰ· 4 Ἀπλοελληνικὰ· καὶ 8 Ἑβραϊκά.

Αἱ δὲ κυριώτεραι Βιβλιοθήκαι, ὅσας ἐπεστάσει ὁ ἐπι τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευτικῆς Γραμματείας, περιείχαν, κατὰ τὸ 1831, τὰ ἐφεξῆς βιβλία·

Δημοσίος Βιβλιοθήκη	273,776
Ἀκαδημία τῶν Τεχνῶν	101,116
Ῥωσικὴ Ἀκαδημία	2,435
Πανεπιστήμιον Οὐίλνας	51,837
Ὁμ. Δορπατίου	52,449
Ὁμ. Μόσχας	22,777
Ὁμ. Κασάν	23,930
Ὁμ. Πετροπόλεως	7,535
Μουσειῶν τι	28,921

ΒΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ.— Ὅτε ὁ Νῶε ἐφύτευσε τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου,—λέγασιν οἱ Ῥαββίνοι, —παρουρεθεῖς ὁ Σατανᾶς, ἐθυσίασε τέσσαρα ζῶα, πρόβατον, λέοντα, πίθηγον, καὶ σὺν. Τὰ ζῶα δὲ ταῦτα παρίσταναν τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς μέθης. Ὅταν ἀρχίξῃ τις νὰ πίνη, ὁμοιάζει τὸ ἀρνίον κατὰ τὴν πραότητα ἔ ἄγνοια· γίνετα ἄκολθθως τολμηρὸς καθὼς ὁ λέων· μετ' ὀλίγον, ἡ ἀνδρία του μεταμορφοῦται εἰς τὴν μοῖραν τοῦ πιθήκου· καὶ τελευταῖον, κυλίεται εἰς τὸν βόρβορον, καθὼς ἡ σὺς.

ΑΝ ἔ ἦναι τῶν ἀδυνάτων νὰ καταλάβωμεν τὰ Χριστιανικὰ μυστήρια, δυνάμεθα ὁμως νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἔ ἰκανότητος αὐτῶν νὰ προσενῶσιν εὐεργετικά τινα εἰς τὸν ἑαυτὸν μας ἀποτελέσματα. Ἡ θρησκεία, ὡς ἡ φήμη τοῦ Ποιητοῦ, κρύπτει μὲν τὴν κεφαλὴν τῆς μεταξὺ τῶν νεφῶν· ἀλλ' ἐμποροῦμεν νὰ θεωρῶμεν τὰ ἰχνη αὐτῆς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ παρατηρῶμεν ὅσα μᾶς στρώνονται εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἀγαθὰ.